

BERGEK *Quercus petraea*

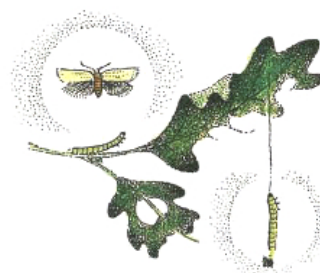
Bergeken invandrade från söder för ca 9000 år sedan och bildade då vidsträckta skogar tillsammans med ask, alm och lind. Idag växer bergeken huvudsakligen i Götaland. Trädet kallas även för druvek för att ollonen sitter i gyttrade klasar. Det kallas även för vinterek för att bladverket ofta sitter kvar under vintern.

Bergek trivs bäst på mullrik, lerhaltig moränjord, de växer även i bergiga, stenbundna marker. Trädet har ett slankare växtsätt än skogseken. Bergeken har en genomgående stam, mer regelbunden krona och blir ca 20 meter hög. Lövsprickningen sker sent och trädet blommar med hon- och hanblommor på samma träd vilket kallas sambyggare.

Ekarna tillhör de trädslag som flest arter är beroende av. Det här beror på att ekarna kan bli så gamla och grova. De kan erbjuda många olika livsmiljöer, särskilt för steklar och fjärilar.

Nästan 900 arter har eken som viktig värd, och nästan 300 av dessa är rödlistade. Ekollonen är populär föda för djur som möss, ekorrar, fåglar, rådjur och vindsvin. Exempelvis samlar nötskrikan in ekollon som den sedan äter under vintern. Under vissa försomrar så kalas ekvecklarens och frostfjärilens larver på eken och kaläter trädet.

Veden är hård och rötbeständig och därför användes virket tidigt till både vattenbyggnadskonstruktioner och till att bygga skepp. Under Sveriges stormaktstid när landet var beroende av att ha en stor flotta så fridlystes eken, den fick endast användas av kronan. Idag används virket till exempelvis stängselstolpar, möbler och golv.

EKVECKLARE

NÖTSKRİKA